

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
SEVŠEK & PARTNERI**

društvo s ograničenom odgovornošću

Kratka 4, 42000 Varaždin, Hrvatska
Tel: +385 42 215 225; Fax: +385 42 313 275

ODVJETNICI PARTNERI

Vlado Sevšek
Jurica Sevšek

E-mail: info@odsp.hr
Web: www.odsp.hr

U Varaždinu, 17.03.2021. godine
Poslovni broj: St-2481/2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

PREDSTEČAJNI VJEROVNIK: INSTALOMONT TERMOCENTAR d.o.o.
Čakovec, Kralja Tomislava 7
OIB: 44586331767

Tužitelja zastupaju Vlado Sevšek i Jurica Sevšek, odvjetnici OD Sevšek & Partneri d.o.o. sa sjedištem u Varaždinu.

PREDSTEČAJNI DUŽNIK: TEHNIKA d.d.
Ulica grada Vukovara 274, 10 000 Zagreb,
OIB: 73037001250

ŽALBA
protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu,
poslovni broj St-2481/2018 od 03.03.2021. godine

Predstečajni vjerovnik je zaprimio Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-2481/2018 od 03.03.2021. godine, kojom je naslovni sud riješio:

I. Utvrđuje se da su vjerovnici na ročištu za glasovanje od 25. veljače 2021. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika TEHNIKA d.d., Zagreb (Grad Zagreb), Ulica grada Vukovara 274, OIB: 73037001250.

II. Potvrđuje se Predstečajni sporazum sa sljedećom provedbenom osnovom:

1. Razvrstavanje vjerovnika u skupine:

Planom restrukturiranja predviđena je jedna skupina vjerovnika – vjerovnici koji imaju koji imaju neosiguranu tražbinu

2. Način i rokovi namirenja tražbina vjerovnika

- Otpis 80% utvrđenog iznosa tražbina; otplata preostalih 20% utvrđenog iznosa tražbina, beskamratno, na način da se umanjani iznos otplaćuje u 24 jednakih tromjesečnih rata, bez kamata, s dospijanjem svake rate posljednjeg dana u tromjesečju nakon proteka počeka od 24 mjeseca od dana pravomoćnosti Rješenja nadležnog Trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni Sporazum. Dužnik može podmiriti svoje obveze i ranije od navedenog roka.

Ovim putem predstečajni vjerovnik u otvorenom roku podnosi žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-2481/2018 od 03.03.2021. godine, zbog sljedećih razloga:

- 1) zbog pogrešne primjene materijalnog prava;**
- 2) zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja;**
- 3) zbog bitne povrede odredaba postupka predstečajne nagodbe.**

Ad.1.

Vjerovnik prvenstveno ističe kao je potvrđenim predstečajnim sporazumom utvrđena tražbina vjerovnika u visini 249.363,70 kuna i to kao vjerovniku s neosiguranom tražbinom pod brojem 219.

Vjerovnik je, suprotno pogrešnom tumačenju naslovnog suda, razlučni vjerovnik!

Naime, pravomoćnim Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-889/18 od 21.05.2018. godine, predstečajni je vjerovnik stekao založno pravo na predmetu osiguranja te stoga ima položaj razlučnog vjerovnika.

Predstečajni vjerovnik nije se odrekao prava na odvojeno namirenje sukladno čl.38. SZ-a i kod toga ustraje te je stoga nedvojbeno razlučni vjerovnik!

Predstečajni je vjerovnik na spis, podneskom od 09.09.2019. godine dostavio i Rješenje Visokog trgovačkog suda u Zagrebu od 11.06.2019. godine, poslovni broj PŽ-4251/2019, kojim je odbijena žalba dužnika Tehnike d.d. i potvrđeno Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 11.06.2019. godine u predmetu predstečajnog vjerovnika kao tužitelja i predlagatelja osiguranja i predstečajnog dužnika kao tuženika i protivnika osiguranja. U navedenom je predmetu odbačen prijedlog dužnika da se FINA-i naloži deblokada sredstava zaplijenjenih temeljem Rješenja o prethodnoj mjeri od 21.05.2018. godine u korist vjerovnika.

Predstečajni vjerovnik je uporno, a neosnovano, tijekom postupka ignorirao dostavljene sudske odluke, kao i sudsku praksu, primjer koje predstečajni vjerovnik prilaže žalbi.

Predstečajni vjerovnik ističe i da je dužnik, krajnje neozbiljno, prvo osporio dio tražbine vjerovnika, da bi nakon „prouke prijave tražbina i prateće dokumentacije“ priznao tražbinu u cijelosti, kao i da je prvo konstatirano postojanje razlučnog prava, da bi nakon toga isto neutemeljeno bilo osporeno.

Da je postojanje razlučnog prava prvo bilo konstatirano, sukladno pozitivnim propisima, a da bi kasnije, protivno istima, bilo osporeno, proizlazi i iz zapisnika s prvog ispitnog ročišta od 06.03.2019. godine, poslovni broj St-2481/2018, na kojem je predstečajnom vjerovniku pod brojem 247. pravilno konstatirano postojanje razlučnog prava u visini od 215.363,06 kuna uz napomenu „*Razlučni vjerovnik, zapljenjena sredstva. Vjerovnik posjeduje ovrnu ispravu na iznos 215.624,06 kuna.*“

Dokaz:

- Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18
- Rješenje Visokog trgovačkog suda od 06.08.2019. godine, poslovni broj PŽ-4251/2019
- Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 11.06.2019. godine, poslovni broj Povrv-889/18
- Rješenje Visokog trgovačkog suda od 01.02.2019. godine, poslovni broj PŽ-1863/2019
- zapisnik s prvog ispitnog ročišta od 06.03.2019. godine

Ad.2.

Sukladno čl.46.t.6. Stečajnog zakona izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.

Suprotno navedenoj zakonskoj odredbi, tijekom predmetnog postupka ispitivalo se razlučno pravo vjerovnika!

Dužnik ne može osporavati postojanje razlučnog prava jer u predstečajnom postupku izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ročištu radi ispitivanja tražbina niti predstečajni postupak utječe na pravo odvojenog namirenja razlučnih i izlučnih vjerovnika sukladno čl.66. Stečajnog zakona:

„(1) Predstečajni postupak ne utječe na:

– pravo odvojenoga namirenja razlučnih vjerovnika pa i ako oni nisu osobni vjerovnici dužnika te izlučnih vjerovnika...“

Dužnik osobito ne može navedeno osporavati na način da ignorira pravomoćne sudske odluke i potraživanje neutemeljeno zavede pod potraživanja redovnih vjerovnika!! Navedeno razlučno pravo je utvrđeno pravomoćnom sudskom odlukom, Rješenjem o prethodnoj mjeri, koju je vjerovnik dostavio na spis.

Dakle, u predmetnom se postupku, protivno pozitivnim propisima ispitivalo razlučno pravo vjerovnika.

Ad.3.

Predstečajni vjerovnik dalje navodi kako nije bilo sporno da bi isti bio razlučni vjerovnik sve do Očitovanja povjerenika i dužnika u kojima isti navode da sada, nakon analize prijave tražbine i priložene dokumentacije (nisu li istu trebali analizirati odmah nakon prijave tražbine, a ne tek nakon prigovora?!), osporavaju da bi se u konkretnom slučaju radilo o tražbini koja bi predstavljala razlučno pravo, već smatraju da se radi o redovnoj tražbini.

Dokaz:

- Očitovanje povjerenika i dužnika od 01.04.2019. godine

Isti nisu sporili da je vjerovnik u postupku Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-889/18 ishodio donošenje rješenja o prethodnoj mjeri temeljem kojeg je FINA zaplijenila iznos od 218.092,60 kn te činjenicu da se inače (!) sukladno odredbama Ovršnog zakona prethodnom mjerom stječe založno pravo. Međutim, da se u konkretnom slučaju ne može raditi o razlučnom pravu u korist vjerovnika, odnosno njegovom pravu na odvojeno namirenje. Povjerenik i dužnik navedeno su tumačenje obrazložili na način da je prethodna mjera donijeta primjenom čl.501.a Zakona o parničnom postupku te da dužnik smatra da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti odredba čl.355.st.3.Ovršnog zakona, tj. da se provedbom prethodne mjere stječe založno pravo jer se ta odredba isključivo odnosi na slučaj kada se prethodnom mjerom prema odredbi čl.333. Ovršnog zakona donosi redovna prethodna mjera, za slučaj postojanja odluka ili dokumenata kojim je neko potraživanje već utvrđeno.

Navedeno tumačenje povjerenik i dužnika je posve pogrešno i nečuveno te otvara čak i pitanje postojanja kaznene odgovornosti iz.čl. 241. Kaznenog zakona- povreda tuđih prava, a budući da su povjerenik i dužnik očito svoje postupanje usmjerili na način da osujete ostvarenja prava vjerovnika na novčanoj tražbini na kojoj ima založno pravo.

U pravomoćnom Rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18 u t. II određeno je navedeno da provedbom prethodne mjere predlagatelja osiguranja (ovdje predstečajni vjerovnik) **STJEČE ZALOŽNO PRAVO NA PREDMETU OSIGURANJA**. Dakle, očito je i nedvojbeno utvrđeno pravomoćnom sudskom odlukom da predstečajni vjerovnik ima založno pravo.

Ovdje valja istaknuti da se na donošenje prethodne mjere iz čl.501.a Zakona o parničnom postupku primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o prethodnoj mjeri osiguranja budući da Zakon o parničnom postupku ne određuje ništa o samom postupku donošenja prethodne mjere i sadržaju iste:

Članak 501.a Zakona o parničnom postupku glasi: „*U postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.*“. U preostalom dijelu se na prethodnu mjeru primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o prethodnoj mjeri osiguranja.

Iz obrazloženja Rješenja od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18 razvidno je da je Sud pri donošenju prethodne mjere primjenjivao odredbe čl.335.st.1. i 3. Ovršnog zakona, kao i čl. 337.st.1. i st.2. Ovršnog zakona. Dakle, Sud je primijenio upravo odredbu čl. 335.st.3. Ovršnog zakona da se provedbom prethodne mjere stječe založno pravo i navedenu odredbu inkorporirao u t.II. izreke Rješenja od 21.05.2018. godine. Dužnik se nije žalio na navedeno Rješenje o prethodnoj mjeri.

Krajnje je neozbiljno da su u predmetnom postupku povjerenik i dužnik prvo osporili dio tražbine vjerovnika, a tek nakon prouke prijave tražbina i prateće dokumentacije ipak priznali tražbinu u cijelosti, kao i prvo konstatirali postojanje razlučnog prava, a nakon toga isto osporavali.

Usprkos nepobitnoj činjenici da u predstečajnom postupku izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ročištu radi ispitivanja tražbina niti predstečajni postupak utječe na pravo odvojenog namirenja razlučnih i izlučnih vjerovnika, razlučni i izlučni vjerovnici imaju dužnost o svojim pravima obavijestiti nadležnu jedinicu

FINA-e, o pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno odnosno izlučno pravo, a što je predstečajni vjerovnik i učinio podnijevši obavijest na obrascu za prijavu tražbina vjerovnika u predstečajnom postupku. Razlučni vjerovnik je dao izjavu da se ne odriče prava na odvojeno namirenje. Odredba članka 66. točka 1.

Povjerenik i dužnik ne mogu osporavati postojanje razlučnog prava jer ista nisu predmet ispitivanja, a posebno ne onog temeljenog na odredbi pravomoćne sudske odluke – Rješenja o prethodnoj mjeri od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18 (t.II. istog).

Ad.4.

Važno je istaknuti da je predstečajni vjerovnik tijekom postupka konstantno upozoravao na do sada navedeno i to podnescima od 05.03.2019., 17.05.2019., 31.05.2019., 18.06.2019., 09.09.2019., te 01.07.2020. godine. Uz navedeno, upozoravao je na očito nepoštivanje Stečajnog zakona i na održanim ročištima.

S obzirom na nepobitnu činjenicu da je predstečajni vjerovnik razlučni vjerovnik, kao i na činjenicu da razlučno pravo nikako nije smjelo biti predmet ispitivanja u postupku, osim konstantnog upozoravanja na evidentne greške, razlučni predstečajni vjerovnik nije imao mogućnosti, sve do predmetne žalbe na rješenje naslovnog Suda, osporavati postupanje Suda suprotno Stečajnom zakonu.

Dokaz:

-podnesci predstečajnog vjerovnika od 05.03.2019., 17.05.2019., 31.05.2019., 18.06.2019., 09.09.2019., te 01.07.2020. godine

Ad.5.

Dakle, sumarno, u provedenom postupku protuzakonito je ispitivana tražbina razlučnog vjerovnika, čime je predstečajni vjerovnik stavljen u nepovoljan položaj. Naslovni je sud posve pogrešno tumačio odredbe Stečajnog zakona, kao i odredbe o prethodnoj mjeri donijetoj primjenom čl.501.a Zakona o parničnom postupku.

Ad.6.

S obzirom na sve navedeno vjerovnik kao podnositelj žalbe predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske preinačiti pobijano rješenje na način da tražbina predstečajnog vjerovnika u visini od 215.363,06 kuna bude konstatirana kao razlučno pravo. Podredno, predlaže se nadležnom sudu ukinuti pobijano rješenje i vratiti postupak na ponovno odlučivanje sudu prvog stupnja.

Za predstečajnog vjerovnika:

Troškovnik predstečajnog vjerovnika:

1/ sastav žalbe od 17.03.2021. godine	3.125,00 kuna
2/ PDV na 1.	781,25 kuna
3/ pristojba na žalbu	2.000,00 kuna
UKUPNO:	5.906,25 kuna

Prilozi:

- Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18
- Rješenje Visokog trgovačkog suda od 06.08.2019. godine, poslovni broj PŽ-4251/2019
- Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 11.06.2019. godine, poslovni broj Povrv-889/18
- Rješenje Visokog trgovačkog suda od 01.02.2019. godine, poslovni broj PŽ-1863/2019
- zapisnik s prvog ispitnog ročišta od 06.03.2019. godine
- Očitovanje povjerenika i dužnika od 01.04.2019. godine
- podnesci predstečajnog vjerovnika od 05.03.2019., 17.05.2019., 31.05.2019., 18.06.2019., 09.09.2019., te 01.07.2020. godine